

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4618201941
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4618201941.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Marty Polyákovej, v spore žalobcu: COFIDIS SA so sídlom Parc de la Haute Borne, avenue Halley 61, 598 66 Villeneuve - d' Ascq CEDEX 59866, Francúzska republika, konajúceho na území SR prostredníctvom COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky, Einsteinova ulica 11/3677, Bratislava - mestská časť Petržalka 851 01, IČO: 50 595 628, zastúpená URBÁNI & Partners s.r.o., sídlo Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, proti žalovanej: N. A., rod. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., U. XXXX/XX, o zaplatenie sumy 1.180,45 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 4Csp/86/2018- 126 zo dňa 23.10.2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 640,42 eura so 17,25% ročným úrokom zo sumy 899,69 eura od 21.10.2016 do 09.03.2017, s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 899,69 eura od 10.03.2017 do 18.12.2017, s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 640,42 eura od 19.12.2017 do zaplatenia, ako aj zaplatenia nákladov spojených s výkonom záložného práva vo výške 540,03 eura. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o úvere č. 18433 zo dňa 27.10.2014 uzavretej medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 2.134,65 eura za účelom kúpy motorového vozidla zn. Ford Focus Kombi Diesel a žalovaná bola povinná úver splácať v 36 mesačných splátkach po 80,30 eura, pričom zaplatila iba 23 splátok a preto došlo k vyhláseniu splatnosti úveru ku dňu 09.03.2017. Nesplatený zostatok istiny predstavoval sumu 899,69 eura. Po započítaní výťažku získaného z výkonu záložného práva, ktorý predstavoval sumu 300 eur, tomuto zodpovedala úhrada ďalších 4 splátok. Okrem toho si žalobca uplatnil náklady spojené s výkonom záložného práva vo výške 540,03 eura, ktorá suma pozostávala z nákladov za odobratie vozidla vo výške 240 eur a z aukčných poplatkov vo výške 300,03 eura.

2. Rozsudkom sp.zn. 4Csp/86/2018 - 63 zo dňa 18.12.2018 (v poradí prvým) súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 17,25% ročne zo sumy 148,10 eura od 21.10.2016 do 09.03.2017, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 148,10 eura od 10.03.2017 do 08.12.2017 a náklady spojené s výkonom záložného práva vo výške 388,13 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku, pričom vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

3. V dôsledku odvolania žalobcu, Krajský súd v Nitre uznesením sp.zn. 7Co/99/2019 - 97 zo dňa 21.05.2020 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania zrušil a v rozsahu zrušenia mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd sa

stotožnil s odvolacou námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí vôbec neuviedol, ako dospel k záveru o nesprávne uvedenej výške RPMN a ani neobjasnil akým spôsobom vyčíslil výšku RPMN na 29,24%. Súd prvej inštancie nevykonal žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval správnosť jeho tvrdenia. Úlohou súdu prvej inštancie však bolo riadne odôvodniť ním zistené skutkové závery, ktoré musia byť vždy opreté o vykonané dokazovanie. Odvolací súd sa stotožnil s námietkou odvolateľa, že aj v časti zamietnutia žaloby o zaplatenie nákladov spojených s výkonom záložného práva je rozhodnutie nejasné a nepreskúmateľné.

4.1 Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie žalobu vo zvyšnej časti nad úrok vo výške 17,25% ročne zo sumy 148,10 eura od 21.10.2016 do 09.03.2017, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 148,10 eura od 10.03.2017 do 08.12.2017 a náklady spojené s výkonom záložného práva vo výške 388,13 eura, ktoré boli priznané žalobcovi rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 4Csp/86/2018 - 63 zo dňa 18.12.2018 zamietol. Žalovanej súd náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 9 ods. 1,2 písm. j), g), § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že po rozhodnutí odvolacieho súdu predmetom konania zostala časť nároku žalobcu, ktorá bola predchádzajúcim rozsudkom súdu zamietnutá, pričom súd opätovne skúmal výšku RPMN uvedenú v zmluve o úvere zo dňa 27.10.2014 a dospel k záveru, že táto je v zmluve nesprávne uvedená v neprospech spotrebiteľa, a preto sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Považoval za nesporné, že žalovaná podľa zmluvy o úvere mala zaplatiť celkovo 36 splátok po 80,30 eura, čo predstavuje celovú čiastku 2 890,80 eura. Zo zmluvy tiež vyplynulo, že tieto splátky okrem istiny úveru a úrokov zahŕňajú aj jednorazový spracovateľský poplatok v sume 139,65 eura a taktiež mesačné poistenie spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a úplnej trvalej invalidity vo výške 0,93 eura. Poukázal na ust. § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Z obsahu zmluvy o úvere je jednoznačné, že do celkových nákladov spotrebiteľa v tomto prípade okrem istiny a úroku patrí aj jednorazový spracovateľský poplatok a taktiež mesačné poistenie a tieto položky bolo potrebné zobrať do úvahy pri výpočte RPMN. Jednorazový spracovateľský poplatok musela žalovaná zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a tento jej bol automaticky započítaný do mesačných splátok a rovnako tak aj mesačné poistenie, pričom zo všeobecných podmienok zmluvy o úvere (č.l. 12) v bode 15 vyplynulo, že dlžník iba berie na vedomie uzavretie poistnej zmluvy veriteľom a svojim podpisom vyjadruje súhlas s poistením svojej osoby na základe poistnej zmluvy. Súd považoval za zrejmé, že dlžník - spotrebiteľ musel uzavrieť poistnú zmluvu bez toho, aby mal možnosť sa k nej vyjadriť a teda spotrebiteľský úver mohol získať za ponúkaných podmienok len keď podpisom vyjadril súhlas aj s poistením. V samotnej zmluve o úvere sa vôbec neuvádzajú podmienky uzavretia poistenia a tieto sú uvedené len vo všeobecných podmienkach zmluvy, pričom veriteľ automaticky mesačné poistenie započítal dlžníkovi do mesačných splátok.

4.2 Na základe uvedeného potom súd prvej inštancie dospel k záveru, že celkové náklady spotrebiteľa pri uzavretej zmluve o úvere predstavovali sumu 2 890,80 eura (36 splátok po 80,30 eura) a vychádzajúc z týchto úverových zmluvných podmienok súd zistil, že výška RPMN uvedená v zmluve je nesprávna, a to v neprospech spotrebiteľa, keďže podľa interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN prezentovanej na portáli finančnej osvetly a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR je RPMN 28,98% (č.l. 109) a podľa kalkulačky na výpočet ročného úroku a RPMN uvedenej na portáli o peniazoch.zoznam.sk je RPMN 29,24% (č.l. 111). Ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa, teda nižšia ako je v skutočnosti, tak v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. tento nedostatok spôsobuje, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 1 995 eur (súdu nie je jasné, z akého dôvodu žalobca vo svojej žalobe uvádzal, že úver bol poskytnutý vo výške 2 134,65 eura, ale zrejme tento vychádzal z finančného plánu tvoriaceho prílohu zmluvy o úvere - č.l. 11pv, podľa ktorého do zaplatenia prvej splátky mal predstavovať dlh žalovanej 2 134,65 eura), tak bolo jej povinnosťou vrátiť splátkami uvedenú sumu bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov. Podľa tvrdenia žalobcu, ktoré síce nebolo podložené žiadnymi dokladmi, ale ktoré žalovaná nepoprela (§ 151 ods. 1 CSP) bolo zo strany žalovanej zaplatených 23 splátok, čo pri splátkach po 80,30 eura predstavuje sumu 1 846,90 eura a teda rozdiel medzi výškou poskytnutého úveru v sume 1 995 eur a zaplatenými splátkami činí 148,10 eura. Táto suma predstavuje nedoplatok žalovanej na istine úveru, avšak na tento nedoplatok je potrebné započítať ešte výťažok z dražby motorového vozidla, ku ktorej došlo z dôvodu, že žalovaná riadne nesplácala dohodnuté splátky a po zosplatnení úveru žalobca pristúpil k výkonu záložného práva. Výťažok z dražby predstavoval sumu 300 eur a po jeho započítaní na nedoplatok istiny úveru v sume 148,10 eura zostáva

ešte z výťažku suma 151,90 eura. Súd poukázal na bod 23 zmluvy o zriadení záložného práva (č.l. 19pv), podľa ktorého záložný veriteľ použije výťažok z predaja zálohu na uspokojenie jednotlivých svojich pohľadávok a teda aj na uspokojenie nedoplatku na istine úveru a následne aj nákladov spojených s výkonom záložného práva. Pokiaľ z výťažku dražby vo výške 300 eur na nedoplatok istiny úveru treba započítať sumu 148,10 eura, tak z tohto výťažku zostáva ešte suma 151,90 eura.

4.3 Súd prvej inštancie sa nestotožnil s tvrdeniami žalobcu, že tento výťažok z dražby vo výške 300 eur započítal na pokrytie 4 mesačných splátok žalovanej a po tomto zápočte jej dlh predstavoval sumu 640,42 eura, keďže žalobca pri týchto svojich tvrdeniach vychádzal z finančného plánu tvoriaceho prílohu zmluvy o úvere (č.l. 11pv), podľa ktorého po zaplatení 23 splátok dlh žalovanej mal predstavovať sumu 899,69 eura a po započítaní sumy 300 eur na ďalšie 4 splátky by malo byť spolu uhradených 27 splátok a jej dlh mal predstavovať 640,42 eura. Poukázal na to, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa v dôsledku nesprávnej RPMN v neprospech spotrebiteľa považuje za bezúročný a bez poplatkov a teda súd mohol vychádzať len z toho, že pred zaplatením prvej splátky dlh žalovanej predstavoval sumu 1 995 eur, čo je výška úveru podľa zmluvy o úvere a pokiaľ žalovaná na základe tvrdenia žalobcu zaplatila 23 splátok po 80,30 eura, tak to predstavuje sumu 1 846,90 eura a rozdiel oproti výške skutočne poskytnutého úveru je potom 148,10 eura. Po započítaní časti z výťažku predaja motorového vozidla v sume 148,10 eura je potom potrebné nedoplatok na istine úveru považovať za uhradený a z tohto dôvodu súd už predchádzajúcim rozsudkom priznal žalobcovi iba nároky uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku súvisiace s poskytnutým úverom (úrok a úrok z omeškania). Potom súd z pohľadávky v sume 540,03 eura ako nákladov spojených s výkonom záložného práva priznal iba časť vo výške 388,13 eura (540,03 - 151,90), nakoľko po započítaní sumy 148,10 eura na istinu úveru zostala ešte suma 151,90 eura, ktorú bolo potrebné započítať na náklady spojené s výkonom záložného práva v zmysle všeobecných podmienok zmluvy o zriadení záložného práva. V opačnom prípade by vzniklo bezdôvodné obohatenie na strane žalobcu, čo by bolo aj v rozpore so všeobecnými podmienkami zmluvy o zriadení záložného práva, podľa ktorých výťažok z predaja zálohu sa použije na uspokojenie jednotlivých nárokov záložného veriteľa tak, ako sú v týchto všeobecných podmienkach špecifikované a medzi tieto nároky nepatrí len nedoplatok na istine úveru ale aj všetky náklady záložného veriteľa vzniknuté v súvislosti s vymáhaním nároku a výkonom záložného práva. Keďže predchádzajúcim rozsudkom tunajšieho súdu už bolo právoplatne rozhodnuté o priznaní úroku a úroku z omeškania z istiny žalobcovi, ako aj o priznaní nákladov spojených s výkonom záložného práva do sumy 388,13 eura, tak súd rozhodujúc o zvyšku jeho nároku musel žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietnuť, pretože žalobcovi bolo možné priznať len tie jeho nároky, o ktorých už bolo právoplatne rozhodnuté a z toho dôvodu súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP tak, že podľa § 255 ods. 2 CSP žalovanej náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovaná si tento nárok neuplatnila a v súvislosti s týmto konaním jej žiadne trovy ani nevznikli.

5.1 Žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu. Namietal posúdenie súdu prvej inštancie o nesprávnej výške RPMN. Súd dospel k odlišnej hodnote RPMN na základe nesprávneho výpočtu, keď pri výpočte vychádzal z nesprávnej výšky mesačnej splátky, ktorá naopak podľa výpočtu žalobcu nezahŕňa mesačné poistenie, ani poplatok za trvalý príkaz. Pri dojednanej mesačnej splátke vo výške 80,30 eura po odpočítaní mesačného poistenia vo výške 0,93 eura a mesačného poplatku za trvalý príkaz vo výške 3,00 eur, mesačná splátka vstupujúca do výpočtu vychádza na sumu 76,37 eura. Uviedol tiež, že súd sa vôbec nevysporiadal s poplatkom za trvalý príkaz a pri odôvodňovaní svojho výpočtu neuviedol, či tento pri výpočte zohľadnil alebo nie. V dôsledku uvedeného žalobca považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti za nepreskúmateľné a arbitrárne. Zdôraznil, že žalobca pri výpočte RPMN postupoval podľa kvalifikovaného vzorca, ktorý vychádza z prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z. Do svojho výpočtu RPMN použil hodnoty: istina úveru vo výške 1.995,00 eur, výška mesačnej splátky 76,37 eura (mesačná splátka zahrnujúca istinu, úrok, spracovateľský poplatok) a počet mesačných splátok 36. Pri týchto hodnotách je potom RPMN pri použití uvedené vzorca vo výške 24,60%, teda tak ako je uvedené v zmluve. Žalobca dodal, že Mesačné poistenie vo výške 0,93 eura a poplatok za trvalý príkaz vo výške 3,00 eur boli odpočítané od výšky mesačnej splátky z dôvodu, že predstavujú tzv. doplnkové služby, ktoré boli poskytnuté na základe dohody medzi žalobcom a žalovanou, kedy žalovaná nebola žiadnym spôsobom nútená pristúpiť k poisteniu a k zriadeniu trvalého príkazu. Zastal názor, že nemá povinnosť zahŕňať poplatok za poistenie trvalý príkaz do celkových nákladov, nakoľko sa jedná o doplnkové služby, ktorých prijatie nebolo podmienkou uzavretia úverovej zmluvy. Žalobca sa pritom odvoláva na Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES zo dňa 23. apríla 2008 o zmluvách, konkrétne článok 3

písm. i). V súvislosti s poplatkom za trvalý príkaz žalobca poukázal aj na skutočnosť, že RPMN nezahŕňa poplatky spojené s transakciami, ktorým mesačný poplatok za trvalý príkaz nepochybne je. Žalobca ďalej namietal, že žalovaná musela uzavrieť poisťnú zmluvu bez toho, aby mala možnosť k nej sa vyjadriť, a teda spotrebiteľský úver mohla získať za ponúkaných podmienok, len keď podpisom vyjadrila súhlas aj s poistením. Uvedené tvrdenie súdu nemôže byť podkladom pre záver súdu o povinnosti dlžníka uzavrieť poisťnú zmluvu, navyše v prípade, keď žalovaná skutočnosťou tvrdené žalobcom vôbec nerozporovala. V dôsledku toho sa v súlade s ustanovením § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku považuje dané tvrdenie žalobcu za nesporné.

5.2 Žalobca ako nesprávnosť a vadu v postupe konania súdu videl aj to, že súd si svoj výpočet overoval cez interaktívne kalkulačky, pričom použitím rozdielnych kalkulačiek vyšli konajúcemu súdu rozdielne výsledky. V dôsledku toho tak žalobcovi nie je zrejmé, ktorý výpočet a následne výsledok považoval konajúci súd za správny. Zároveň pokiaľ konajúci súd vykonal prepočet prostredníctvom internetovej kalkulačky, tento nepredstavuje hodnoverný a relevantný dôkaz. Výpočty internetových kalkulačiek nie sú záväzné. Súd sa nezaoberal výpočtom predloženým žalobcom a ani neuviedol dôvod, podľa ktorého je žalobcom predložený výpočet nesprávny. Žalobca nesúhlasil ani so záverom súdu ohľadom nepriznania nákladov spojených s výkonom záložného práva. Súd opakovane započítal výťažok z dražby, ktorý však už podľa tvrdení žalobcu a s poukazom na predložený finančný plán bol žalobcom zohľadnený a započítaný. Preto žalobca považoval odôvodnenie rozsudku v tejto časti za nezrozumiteľné a zmatečné.

6. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

8. Odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom z vykonaného dokazovania vyvodil i správny právny záver. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na posúdení predmetného úveru ako bezúročného a bez poplatkov vzhľadom k tomu, že v Zmluve o úvere bola nesprávne uvedená RPMN vo výške 24,62%. Vychádzal z toho, že pri výške splátky (80,30 eura) je výška RPMN podľa výpočtu súdu realizovaného prostredníctvom kalkulačky na www.fininfo.sk 28,98% a podľa kalkulačky na portáli peniazoch.zoznam.sk je 29,24%. Odvolací súd v tomto smere uvádza, že vypočítať výšku RPMN prostredníctvom internetovej kalkulačky nie je relevantným overením jej skutočnej výšky. Z rozhodovacej činnosti je odvolaciemu súdu známe, že na internete sú k dispozícii rôzne kalkulačky na výpočet RPMN. Podľa názoru odvolacieho súdu prostredníctvom týchto kalkulačiek môže súd či spotrebiteľ zistiť výšku RPMN iba orientačne. V prípade, že dôjde k spochybneniu správnosti výšky RPMN uvedenej v zmluve, je možné overiť údaj o správnej výške RPMN iba prostredníctvom vzorca uvedeného v zákone č. 129/2010 Z.z. v prílohe 2, kde sa uvádza rovnica (vzorec), podľa ktorého musí byť vypočítaná výška RPMN finančnými inštitúciami. Žiaden iný spôsob výpočtu RPMN zákon neuvádza. Overenie správnosti údaju o výške RPMN uvedenej v zmluve je potom možné realizovať zo strany súdu len dopytom na Národnú banku Slovenska.

9. Žalobca namietal, že súd prvej inštancie dospel k odlišnej hodnote RPMN na základe nesprávneho výpočtu, keď pri výpočte vychádzal z nesprávnej výšky mesačnej splátky, ktorá naopak podľa výpočtu žalobcu nezahŕňa mesačné poistenie, ani poplatok za trvalý príkaz. Pri dojednanej mesačnej splátke vo výške 80,30 eura po odpočítaní mesačného poistenia vo výške 0,93 eura a mesačného poplatku za trvalý príkaz vo výške 3,00 eur, mesačná splátka vstupujúca do výpočtu vychádza na sumu 76,37 eura. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, zásadnou skutočnosťou pre správny výpočet RPMN bolo to, že súd na rozdiel od žalobcu použil výšku splátky 80,30 eura, ktorá zahŕňala aj výšku poisťného v sume 0,93 eura a poplatok za trvalý príkaz vo výške 3 eura. Žalobca namietal, že nemal povinnosť zahŕňať poplatok za poistenie a trvalý príkaz do celkových nákladov, nakoľko sa jedná o tzv. doplnkové služby, ktorých prijatie nebolo podmienkou uzavretia úverovej zmluvy.

10. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

11. Pokiaľ ide o mesačné poistenie žalovanej vo výške 0,93 eura mesačne, súd prvej inštancie vychádzal z toho, že žalovaná musela uzavrieť súčasne s úverom aj poistnú zmluvu poukazujúc na bod 15 Všeobecných podmienok zmluvy o úvere. Odvolací súd sa s týmto záverom stotožnil. Z bodu 15 VP vyplýva: Dlužník berie na vedomie, že veriteľ uzavrel so spoločnosťou Cardif Slovakia a.s. poistnú zmluvu - skupinovú ochrannú poisťku pre prípad smrti, úplnej trvalej invalidity, nezamestnanosti a pracovnej neschopnosti pre dlžníkov z úverov. Dlužník svojím podpisom vyjadruje svoj súhlas s poistením svojej osoby na základe poistnej zmluvy podľa predchádzajúcej vety v rozsahu podľa požiadaviek veriteľa. Z uvedeného znenia danej zmluvnej podmienky aj odvolací súd zastal názor, že žalovaná bola povinná uzavrieť s úverovou zmluvou aj poistnú zmluvu, ktorej uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru. Je irelevantné tvrdenie žalobcu, že v úverovej zmluve si mohla žalovaná zvoliť druh poistenia, teda poistenie pre prípad smrti a trvalej invalidity alebo poistenie pre prípad nezamestnanosti a pracovnej neschopnosti, pretože rozsah poistenia určoval veriteľ a povinnosť mať poistenie bola súčasťou úverovej zmluvy. Nemožno preto súhlasiť s tvrdením žalobcu, že išlo o tzv. doplnkové služby, ktoré žalovaná nemusela prijať.

12. Súčasťou mesačnej splátky bol aj poplatok za trvalý príkaz vo výške 3 eura mesačne, ktorý rovnako zo strany žalobcu nebol zahrnutý do celkových nákladov a teda nebol premietnutý ani do výšky RPMN. Odvolací súd v tomto smere uvádza, že uvedený poplatok bol zahrnutý v mesačných splátkach žalovanej, pričom zo zmluvy o úvere vôbec nevyplýva, že by išlo o voliteľný poplatok a navyše vôbec nie je v zmluve uvedené (ani sám žalobca v priebehu konania nevysvetlil), aká služba mala byť žalovanej za tento poplatok poskytnutá. Trvalý príkaz na úhradu mesačných splátok si zriaďuje zvyčajne samotný dlžník na základe jednorazového poplatku, resp. bez poplatku. Z uvedeného vôbec nie je zrejmé, o akú službu zo strany veriteľa malo ísť, pričom tento poplatok dokonca bol podstatne vyšší ako splátka mesačného poistného. Bez ohľadu na uvedené, z ust. § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že do celkových nákladov spotrebiteľa musia byť zahrnuté aj poplatky akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Je nepochybné, že žalovaná musela zaplatiť aj poplatok 3 eura mesačne v súvislosti s uzatvorením predmetnej zmluvy o úvere, preto aj tento poplatok zahrnutý navyše aj do mesačných úverových splátok, mal byť zahrnutý v celkových nákladoch a teda mal sa premietnuť aj do výšky RPMN.

13. Ako už vyplynulo z dokazovania pred súdom prvej inštancie, žalobca vôbec nezapočítal poistné a poplatok za trvalý príkaz do nákladov spojených so spotrebiteľským úverom, čo malo potom vplyv aj na výšku RPMN, ktorá musela byť zákonite viac ako žalobcom uvedená výška RPMN úveru 24,60%. Poskytnutý úver potom súd prvej inštancie správne vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov podľa ust. § 11ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. , a to z dôvodu, že v zmluve výška RPMN nie je uvedená správne.

14. Žalobca v odvolaní namietal aj záver súdu prvej inštancie ohľadom nepriznania nákladov spojených s výkonom záložného práva. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na odôvodnenie súdu prvej inštancie, ktoré je správne a zrozumiteľné. Vychádzajúc zo záveru, že predmetná úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov je zrejmé, že na splátkach žalovanej nevznikol dlh vo výške 899,69 eura, ale len 148,10 eura, ktorú sumu súd započítal z výťažku dražby - 300 eur. Zvyšnú sumu z výťažku dražby vo výške 151,90 eura (300- 148,10) súd započítal na preukázané náklady spojené s výkonom záložného práva vo výške 540,03 eura a preto žalobcovi patrí z tohto titulu suma 388,13 eura (540,03 - 151,90), ktorú sumu mu súd prvej inštancie priznal už predchádzajúcim rozsudkom. V tejto časti je odôvodnenie súdu prvej inštancie výstižné a podrobné, odvolací súd sa s ním plne stotožňuje (body 11,12), a preto nebude opakovať rovnaké dôvody.

15. Na základe uvedených dôvodov odvolací súd považoval odvolanie žalobcu za neopodstatnené, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).